

Departament de Pediatria
Hospital Universitari Quirón Dexeus
C/ Anglí, 31, 2ª planta
08017 Barcelona
Tel.: 93 205 57 57
Fax: 93 205 05 23
www.pediatriadexeus.com

PROVA CUTÀNIA DE LA TUBERCULINA

Fulls d'Informació Sanitària (FIS)

La prova de la Tuberculina es fa per detectar la presència de la bactèria *Mycobacterium Tuberculosis*, causant de l'infecció habitualment coneguda com Tuberculosis. Aquesta infecció es transmet a través de gotes de saliva o mucositat en suspensió originades per la tos d'una persona infectada —que quasi sempre és un adult—, i pot provocar des d'una malaltia molt lleu o una infecció latent que no afecta ni dona símptomes, fins al desenvolupament de la malaltia Tuberculosa als pulmons o altres òrgans, fins i tot anys després de la infecció inicial. Per això, si sospitem que un nen ha pogut entrar en contacte amb la bactèria, convé posar-lo en tractament per prevenir que mai arribi a desenvolupar la malaltia. Sortosament, hi ha moltes medicines per tractar la Tuberculosis en tots els estats de la seva evolució, tot i que el tractament és molt llarg i no es pot interrompre sota cap concepte si volem eradicar-la completament.

La prova pot donar positiu en alguns nens sans que tenen la malaltia però no la desenvolupen, convertint-se en portadors. Aquests nens podrien transmetre la bactèria a familiars i amics, però com que el risc és molt baix, no hi ha problema en què segueixin amb les seves activitats normals, tot i que hauran de prendre un xarop durant uns mesos per prevenir possibles complicacions.

EN QUÈ CONSISTEIX LA PROVA DE LA TUBERCULINA?

És una prova cutània anomenada Tuberculina, PPD ó *Mantoux*, i consisteix en posar al braç una petita injecció intradèrmica de material no contagiós, obtingut a partir de la pròpia bactèria. Si les defenses del cos l'identifiquen com a substància infecciosa i l'ataquen, és perquè ja havien tingut contacte amb aquesta substància abans —si no, la ignorarien—. Aquesta reacció provoca un envermelliment i inflamació de la pell que poden considerar-se signes positius, però que no tenen per què significar que el nen té la Tuberculosis o que contagiarà als demés. Com hem dit, pot ser que el nen entrés en contacte amb la bactèria fa temps i que no tingui la malaltia activa. Si la prova és positiva, serà recomanable fer-li un examen mèdic complet, anàlisis de sang i radiografies o escàners dels pulmons per determinar en quin estadi de la infecció es troba i posar tractament.

Quan agafem la tuberculosis, el microbi pot romandre latent i esperar durant molt de temps. En persones que tenen les defenses baixes —com nens petits, adolescents, embarassades i avis— pot decidir-se a atacar i començar a estendre's. Per evitar-ho, és millor matar-lo abans de que pugui arribar a activar-se. El tractament més comú consisteix en prendre un medicament anomenat Isoniacida® a dosis diàries durant uns mesos o un any sencer. No sol presentar efectes secundaris, però de vegades provoca una erupció cutània o esgrogueeix la pell, dona dolor abdominal o formigueig, o punxades a les mans i als peus. Si el seu fill pren Isoniacida® i té aquests símptomes, avisi al metge quan abans.

COM HA POGUT EL MEU FILL AGAFAR LA TUBERCULOSI?

Normalment són els adults els que transmeten la malaltia als nens i rarament són els propis nens malalts la font de contagi, perquè les seves secrecions tenen pocs microbis de la Tuberculosis i tossint no els dispersen fàcilment. Normalment, el metge sol recomanar que els familiars i cuidadors més propers al nen es facin una revisió per determinar si tenen la malaltia. Cal dir que la prova de la Tuberculina en la gent gran no s'interpreta de la mateixa manera i que l'especialista l'haurà de valorar.